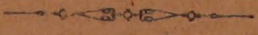

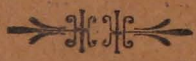
BL-C-9

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ|| ೭

ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ

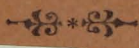
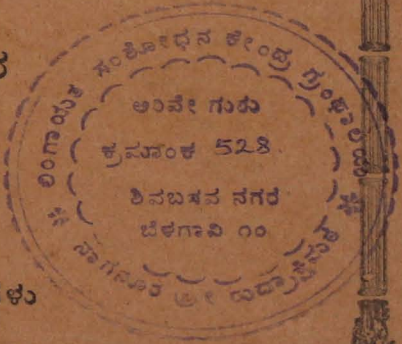
ವಚನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕ

ರಾ|| ಸಾ|| ಘ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ.
ಬಿ. ಎ. ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.

ವಿಜಾಪುರ

820
528.

ಣೆಗಳು

DL-0-9

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ: ೭

ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರ. ಇ. ಕ್ಕ. ಸು. ಕಟ್ಟಕಟ್ಟ
ಹ ವದೇಯರ ಕೃತಿಯಿಂದ ಗು. ಕೊಡಿಸಿತ್ತು.

ಈ ಕೃತ, ವದವದ್ರಕ್ಷ್ಯ ಗುಣಪಟ್ಟು ರಬ್ಬಕು.
ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ

ವಚನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು

ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹೆಳಕಟ್ಟೆ
ಬಿ. ಬಿ. ಎಲ್ ಎಲ್, ಬಿ. ವಕೀಲ

ಬೆಲೆ ೪ ಆನೆ.

528.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮೂರು ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಕೈ. ವಾ. ಗುರಬಸಯ್ಯಾ ಕಂಠಿ ಬನಹಟ್ಟಿ ಸಂ|| ಜಮಖಂಡಿ, ಎರಡನೆಯದು ಶಿ||ಮೂ|| ಬುದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ ಎಡೆಹಳ್ಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ|| ವಿಜಾಪುರ ಈ ಸಭ್ಯಗ್ರಹಸ್ಥರು ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದೊರೆದದ್ದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೭ ವಚನಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗಿದೊರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆವರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೋಧವಾಗಬೇಕೆಂದು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಚನಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

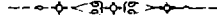
ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನು ಬಹು ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವು ಅಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಚನದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೂರೂ ಜನ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾನು ಬಹಳ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇನ್ನೂ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ..

ವಿಜಾಪುರ
ತಾ. ೬-೯-೨೬

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ
ಪ್ರಕಾಶಕ

ಗಣದಾಸಿವೀರಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು.

೧ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತನ್ನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎರಡು ಮುಖದಿಂದ ಎರಡು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ, ಒಂದು ಅಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಅಂಡಜ, ಪಿಂಡಜ, ಜರಾಯುಜ, ಉದ್ಭಿಜ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವ ರಾಶಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಇಹ, ಪರ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಮಾಡಿ ಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕವಿಲ್ಲ, ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯ ಪಾಪವಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ವಿಲ್ಲ, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ವಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಇಲ್ಲ. ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿಜೈಕ್ಯವ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಆ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಆಟವಾಡಬೇಕಾಗಿ, ಮಹಾದಾಕಾಶವನೇ ಮಂಟಪವ ಮಾಡಿ, ಆಕಾಶವನೇ ಪರದೆಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳ ಮೂರ್ತವಮಾಡಿಸಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ದಾಟವ ಆಡಿಸುತ್ತಿಹುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಆ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ನೋಡಿ, ಆ ಬೊಂಬೆಗಳೇನು ಆಡಿಹವು, ಸೂತ್ರ ಕನಾಡಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಡುವವು. ಆ ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಶಿವನಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ, ಆಡುವುದು ಹ್ಯಾಗೆ? ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರವಿಡಿದು ಆಡಿಸುವನಲ್ಲದೆ, ಇವೆಲ್ಲವು ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜಮೋಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಶಾಂಭವ ಪುರಕ್ಕೆ

ಹೋದ ಭೇದವ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ.

೨. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಎಂತಹದಂದೊಡೆ ಹೇಳಿಹೆ, ಕೇಳಿರಯ್ಯ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೆಂದೊಡೆ, ಜ್ಞಾನ ಗುರುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನವ ಹಡೆದು ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸವಾದುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಯ ಹಿಕ್ಕಿಯ ಪೂಜಿಸಿ ಗುರುಪ್ರಸನ್ನ ತೆಯ ಹಡೆದುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಅಂಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆ ಹಲವು ಗುರುವು, ಹಲವು ಲಿಂಗ ಅರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಹಲವು ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದರು ನೋಡಾ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಆಶೆ, ರೋಷ, ಅಹಂಕಾರ, ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳು, ಅಷ್ಟ ಮದಂಗಳು, ಅನ್ಯತ, ಪರಧನ, ಪರಸ್ತ್ರೀ, ಪರನಿಂದೆ, ಪರಹಿಂಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ. ಇವನೆಲ್ಲವ ನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೆಂದೊಡೆ, ಎಂತಹರೋ ನೋಡಾ. ದೀಪವೆಂದೊಡೆ ಕಾವಳು ಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯುತ್ತೆ? ಅನ್ಯತವೆಂದೊಡೆ ಹಸಿವು ಹೋಯುತ್ತೆ? ಉದಕವೆಂದೊಡೆ ವ್ಯಸೆಯು ಹೋಯುತ್ತೆ? ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗ ಪತಿ ಎಂಬ ಭೇದವ ತಿಳಿದೊಡೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಈ ತ್ರಿವಿಧತನವ ಮಿಸಲಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ತಮಂಧಕಾರದೊಳು ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶ ದಂತೆ, ಎಲೆ ಇಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ, ರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ, ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ದೀಪದಂತೆ, ನೊರೆತೆರೆ ಬುದ್ಬದಾಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸಮುದ್ರದಂತಿರುವ ದೇ ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವೆಂದು, ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೪. ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳು ಆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಿ. ಗುರುಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಗುರುಭಕ್ತಂಗೆ, ಲಿಂಗಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ನೀಲಲೋಚನಿತಾಯಿಗೆ, ಜಂಗಮ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರಿಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ವಿಭೂತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಚಾರಮರಾಯಗೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಅಜಗಣ್ಣಂಗೆ. ಇನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಆರಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾ

ಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಬಸವಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು, ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಮಡಿವಾಳಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗೇ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು, ಶರಣಸ್ಥಲ ಪ್ರಭುದೇವರಿಗಾಯಿತ್ತು, ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಅಜಗಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ವಿವರಮಂ ಪೇಳೆ. ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ವಿವರ, ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವನು. ತ್ರಿಕಾಲಮಜ್ಜನವನೀಡುವನು. ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳ ಕಂಡೊಡೆ ನಂದನೆಯ ಮಾಡುವನು. ಆಪ್ಯಾಯನಕ್ಕೆ ಆನ್ನವ ನೀಡುವನು. ಪೃಷ್ಟಿ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಮಜ್ಜನ ತ್ರಿಕಾಲೇಷು ಶುಚಿಪಾಕ ಸಮರ್ಪಿತಂ | ಸದಾಚಾರಶಿವಭಕ್ತಲಿಂಗ ಜಂಗಮೇವಚ | ಲಾಂಛನೇನ ಶರಣಂಚ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂಚಮುತ್ತಮಂ || ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಪರಸ್ತ್ರೀ, ಪರದ್ರವ್ಯ, ಪರನಿಂದೆ, ಹಿಂಸಾ, ಅನ್ಯತ, ಇವು ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು, ಇವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಲಿಂಗನೈಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಇರ್ದು ಜಲವೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರನಿಂದಾಚ ಪರಾರ್ಥಂ ಹಿಂಸಾನ್ಯತಃ ವರ್ಜಿತೌ ಭಾವಶುದ್ಧಿಮಾನ್ || ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಂ || ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ ವಿವರ- ಲಿಂಗಕೃಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂಗನೇನಹಿನಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು. ಅನರ್ಪಿತವ ವರ್ಜಿಸುವುದು. ಅಗ್ನಿಯೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಪ್ರಸಾದಂಚ | ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಂಚ ಸ್ಥಿಕರೊ || ಸುಭೋಗೀಲಿಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಅನರ್ಪಿತಂ ವರ್ಜಿತಂ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಂ || ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದ ವಿವರ- ಸುಗುಣವೇ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ. ದುರ್ಗುಣವೇ ವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ. ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣವೆಂಬ ಉಭಯವನತಿಗಳೆದು ಸುಖದುಃಖ, ಸ್ತುತಿ ನಂದೆ, ಶತ್ರು ಮಿತ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ಸಮಾನಂಗೆಂಡು, ವಾಯುವೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಸುಖ ದುಃಖ ಸ್ತುತಿ ನಂದಾ | ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಂತ್ಯಜೇತ್ | ವಾಯುವಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಶತ್ರು ಮಿತ್ರವರ್ಜಿತಂ ||೧|| ಇನ್ನು ಶರಣಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಸತಿಪತಿಭಾವ ಅಂಗಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖನಾಸ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪುದು, ಆಕಾಶವಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು ಶರಣಸ್ಥಲ ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಸತಿಲಿಂಗಂ ಸತಿಚಾಹಂ | ಇತಿಯುಕ್ತ ಸನಾತನಃ | ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ | ಶರಣಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಂ || ಇನ್ನು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲದಿಹುದು, ಷಡ್ವಾ

ವಿುಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಅಷ್ಟನಿಧಾರ್ಚನೆ ಇಲ್ಲದಿಹುದು, ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವವಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಉರಿ ಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗದಂತಿಹುದು, ಆತ್ಮನೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಷಡೂರ್ಮಿಯೋಗಯುಕ್ತ ಷಡ್ವರ್ಗಂ | ನಾಸ್ತಿ ಚಾಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನಂ || ನಿರ್ಭಾವಂ ಶಿವಲಿಂಗೈಕ್ಯಂ ಶಿಖಿ ಕರ್ಪುರಸಂಯೋಗವತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಗಣಂಗಳು ನಡೆನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೫. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣವು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂಬರು. ಅದೇನು ಕಾರಣ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ? ಅಂದಿನ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಆತ್ಮ ಆಕಾಶ ವಾಯು ಅಗ್ನಿ ಅಪ್ಪು ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಅಂದಿನ ಹವಿನೆಂಟು ಧಾನ್ಯಂಗಳು, ಅಂದಿನವಾರ ತಿಳಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ಇಂದು ನಡೆವುದುಂಟು. ಅಂದಿನ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪ ಇಂದುಂಟು. ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹದ ಕೇಲಕಳೆದು ದಯನಾಡೋ ಸದ್ಗುರುವೇ. ಕೇಳೆ ಮಗನೇ, ದೃಢವಿಡಿದು ಏಕಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆನ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ದೃಢವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯಮಂತ್ರವಿಲ್ಲೆಂಬುವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಸ್ವವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪುರಾತನರ ವಚನವಿಡಿದು ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ. ಎನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ತಪ್ಪಿಂಗೆನೂ ಎಣೆ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸೈರಣೆಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಮೇರು ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಾಗೆಯಲ್ಲಿ? ಪರೂಷ ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಬ್ಬುನದಲ್ಲೆ? ನೀನು ಎನ್ನ ಗುಣವನರಸುವರೆ, ಎಂತು ಜೀವಿಸುವೆನಯ್ಯ? ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ.

೬. ಗುರುವೇ ಪರಶಿವನು. ಗುರುವೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪ, ಗುರುವೇ ಸಕಲ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನು. ಗುರುವೇ ಕಾಮಧೇನು. ಸರ್ವಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಗುರುಧ್ಯಾನವೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವ ಪೂಜೆಗೆ, ಗುರುವಿನ ಪಾದಪೂಜೆಯೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ, ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಗೆ, ಗುರು ಕೃಪೆಯೇ ಅಧಿಕ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಧ್ಯಾನ ಮೂಲೆ ಗುರೋರ್ಮೂಫ

ತೀಃ | ಸೂಜಾ ಮೂಲೆ ಗುರೋಪಾದಃ || ಮಂತ್ರ ಮೂಲೆ ಗುರೋವಾಃ
 ಕ್ಯಂ | ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲೆ ಗುರೋಕ್ರಪಾ|| ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲವ ನೊ
 ಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನ ಮನಸ್ಥಲ
 ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಎನ್ನ ಭಾವಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂ
 ಪವಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ | ಎನ್ನ
 ರೂಹಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ, ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜಂ
 ಗಮ, ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ, ಎನ್ನ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಎನ್ನ
 ತ್ವಕ್ಮೆನಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ, ಎನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇಂತಿ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನೊಳು ತನ್ನ ಕರುಣ
 ಕೃಪೆಯ ತೋರಿದಾತ್ಮನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗವದೇವ.

೨. ವಸ್ತುವೆಂದೊಡಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಾಮವು. ಆದು ಹೇಗೆಂದೊಡಿ, ಹರಿ
 ಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿವುದು. ಸಾಧ್ಯ ಕೃಪಾಧ್ಯವಾಗಿವುದು.
 ಭೇದ್ಯಕೃಭೇದ್ಯವಾಗಿವುದು. ಕೋಟಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ
 ಮಿಗಿಲಾಗಿವುದು. ಈರೇಳು ಭುವನವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವುದು. ಅಪ್ರಮಾ
 ಣ ಅಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುವು ಎನ್ನ ಕರ ಮನಭಾವದೊಳಗಿಪ್ಪ ಭೇ
 ದವ ತಿಳುಕಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಅಪಿಳಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಡಗಿಹವು. ಲಿಂ
 ಗವು ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಡಗಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಲಿಂಗವು ತನ್ನೊ
 ಳಡಗಿದ ಭೇದವ ಶಾಸ್ತ್ರಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು, ಆಗಮಯುಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿ
 ಯದು, ಕರ್ಮಭೂಭಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ಗು
 ರುವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಭೇದವು ಎಂತೆಂದೊಡಿ, ಕರಿ ಕನ್ನ
 ಡಿಯೊಳಡಗಿದಂತೆ, ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಆಕಾಶ ವಚಗಿಹಾಗೆ, ಬೀಜ
 ದೊಳಡಗಿದ ವ್ಯಕ್ತವ ಹಾಗೆ, ಈ ಭೇದವು ಗುರುಭಕ್ತರಂತಿಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
 ವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡ
 ಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಶಿವ, ಭಕ್ತ, ಈ ಚತುರ್ವಿಧವು ಒಂದೇ ವಸ್ತು.
 ಇವು ಯೆಂಟೆಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ಎಂಟೆಕ್ಷರವೇ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳಾದವು.
 ಆ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳೇ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾ
 ಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವೇ, ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತಂ, ಗುರು ಲಿಂಗ

ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಈ ಐದು ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಗಳಾದವು. ಮತ್ತೆ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇವು ಮೂರು ಒಂದೇ ವಸ್ತು. ಇವು ಮೂರು ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರವೇ ದಶಗಂಗೆಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರಗಳೇ ದಶವಿಧ ಪಾದೋದಕವಾದವು. ಇಂತಿವೆ ನೆಲ್ಲವ ನೊಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಏನೇನು ಫಲಪದವಿ ಎಂದೊಡೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದವು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರಣ, ಶ್ರೀ ಗುರುವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಕೊಟ್ಟು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತಿಪತಿ ಭಾವ ತಪ್ಪಬೇಡೆಂದು, ಗಣಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ಅಂಗವಾಗಿ, ಅಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಎಂದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಎನ್ನಂಗೆವೇ ನಿನ್ನಂಗೆ, ನಿನ್ನಂಗೆವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾದ ಮೇಲೆ, ಎನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನ ನಿನ್ನದೈಯ್ಯು. ಎನ್ನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮದೈಯ್ಯು. ನೀವು ಈರೇಳು ಲೋಕದ ಒಡೆಯರೆಂಬುದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯು. ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ಪುರುಷನ ದೊರೆತನ ಹೆಂಡರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೇ? ಎನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖವೇ ನಿನ್ನದೈಯ್ಯು ನಿಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖವೇ ಎನ್ನದೈಯ್ಯು. ಎನ್ನತನು ಮನ ಧನವ ಸೂಸಲೀಯದೆ, ನಿನ್ನೊಡವೆಯ ನೀವೇ ಜೋಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಜೋಕೆ ಮಾಡದಿದ್ದೊಡೆ, ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಯಾಕಂದರೆ, ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ ಕಾರಣ. ಆಗ ಮನೆಯ ಮಾತ ಹೇಳಬಹುದೇ ಎಂದೊಡೆ, ಎನಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೧. ಈ ರೇಳು ಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಪರಿಯನೋಡಾ. ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲಾತನೇ ಭಕ್ತನು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಡ ಕಟ್ಟಿ, ಹೋದೀತೋ, ಇದ್ದೀತೋ, ಹ್ಯಾಗೋ, ಎಂತೋ, ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದರು ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಅಖಿಳಾಂಡ ಕೊಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಡಗಿಹವು. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಲಿಂಗಮು

ಧೈ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸಚರಾಚರಂ | ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯ ಪರಂ ನಾ
 ಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜ ಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತಸ್ಪ ಘನ
 ಲಿಂಗವ ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಕ್ತಂಗೆ ಕರಮನ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ ಅಗಲಲುಂಟೆ? ಹೀಗೆ ಅವಶಾಸ್ತ್ರ ಆವ ಆಗಮ ಆವ
 ವಚನ ಹೇಳಿಲ್ಲನಾಗಿ, ಮತ್ತಂ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವು ಎಳ್ಳಿ
 ಳ್ಲೆಯ ಬೆರೆದಮೇಲೆ, ಆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳ ಬೇರೆ ಅಗಲ
 ಲುಂಟೆ? ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗವ ಅಗಲಲುಂ
 ಟೆ? ಇಂತಸ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಹೇಗಿಪ್ಪುದೋ ಎಂದೊಡೆ ಅವರವರ
 ಮನ ಭಾವ ಹೇಗಿಪ್ಪದೋ ಹಾಗಿಪ್ಪದು. ಇವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ಉದಕ ಒಂ
 ದೇ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮಧುರ, ಕಾರ, ಒಗರು, ಹುಳಿ, ಉ
 ಪ್ಪು, ಕಹಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಹಣ್ಣು ಫಲಂಗಳು, ಉದ
 ಕ ಒಂದೇ. ಶ್ರೇತ, ಪೀತ, ಹರಿತ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟ ಕಪೋತ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಈ
 ಆರು ವರ್ಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆದುದು ಅಭ್ರಕ ಒಂದೇ. ಈ ಅಭ್ರಕ ಹ್ಯಾಗೋ
 ಮನ ಹಾಗೆ ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗ, ಹೀಗೆಂದರು ಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡ
 ಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೨. ಸತ್ತು ಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ
 ತನುತ್ರಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿದ್ ಕಾರಣ
 ನಡೆವುತ್ತ ನುಡಿವುತ್ತ ಸರ್ವಾನ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪಾತನೇಭಕ್ತ. ಹೀಗ
 ಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯವಾದ ಲಿಂಗವ ಅನಿತ್ಯವೆಂದು, ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ಸಂದೇಹದಿಂದ
 ಅದನು ನುಡಿಮ ಆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವ ನಂಬದವರಿಗೆ ಆತನು ಇಂಬಾಗಿ
 ಪ್ಪನು. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಹಿಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ?
 ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಬಳ್ಳ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ಭಾವ
 ದಿಂದ ನಂಬೆಣ್ಣಂಗೆ ಅಂಗನೆಯ ಕುಚ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ
 ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗಣ್ಣಂಗೆ ಲಿಂಗ ಒಡನೆ ಹೋದುದಿಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂ
 ಗದೊಳಗೆ ನೀಲಲೋಚನೆಯಮ್ಮ ಶರೀರವೇ ಏಕಾಕಾರವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ?
 ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಕರ್ಪೂರ ಮನಲಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ರೂಪಂ ನಾಸ್ತಿ ನಿರಂತರಂ| ತಥಾ
 ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗೇ| ತತ್ಪದೇ ನಿರ್ಣಯೇ ಯೋಗಾತ್|| ಎಂದುದಾಗಿ
 ಇಂತಸ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗದ ನಿಲವನರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ
 ಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೩. ಘಟಾಕಾಶ, ಮಠಾಕಾಶ, ಮಹದಾಕಾಶ ಆನುವಂದೊಡೆ, ಘಟಾಕಾಶವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ಜಿಹ್ವೆಯೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪುದು ನೇತ್ರವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ದ್ವಿಕರ್ಣಗಳೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ಹಸ್ತಪಾದಗಳೇ ಕುಟುಂಬವಾಗಿಪ್ಪವು. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧವೇ ಅರಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ಇವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಠಾಕಾಶವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ಜ್ಞಾನವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ಧರ್ಮವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ದಯವೇ ಗೆಳೆಯನಾಗಿಪ್ಪುದು. ಶಾಂತಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇ ಪುತ್ರರಾಗಿಹರು ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಹದಾಕಾಶವೇ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು ತೃಪ್ತಿಯೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಆನಂದವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪನು. ಸಂತೋಷವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗಳಾಗಿಪ್ಪರು. ಹರುಷಾಭಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇ ಗೆಳೆಯರಾಗಿಹರು. ಸದ್ಭಾವವೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಹರು. ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಮಾತಾ ಜಿಹ್ವೆ ಪಿತಾ ಚಕ್ಷುಃ | ದ್ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸಹೋದರ ಹಸ್ತಪಾದ ಕುಟುಂಬೇನ | ಚಿತ್ತೇನ ಶುದ್ಧತೆ ಮಠ || ಸತ್ಯ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಜ್ಞಾನ | ಧರ್ಮಭೃತಾ ದಯಾ ಸಖಃ | ಶಾಂತಿ ಪತ್ನಿ ಕ್ಷಮಾ ಪುತ್ರ ಷಡೈತೆಮು ಬಾಂಧವಃ || ತೃಪ್ತಿ ಮಾತಾನಂದ ಪಿತಾ | ಸಂತೋಷಶ್ಚ ಸಹೋದರಾ | ಹರುಷಸ್ತ್ರೀ ಕ್ಷಮಾಮಿತ್ರ | ಸದ್ಭಾವೇನ ಪುತ್ರಸ್ತಥಾ || ಘಟಾಕಾಶವಂದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮ, ಮಠಾಕಾಶವಂದೊಡೆ ಅಂತರಾತ್ಮ, ಮಹದಾಕಾಶವಂದೊಡೆ ಪರಮಾತ್ಮ. ಚಿನ್ನಂಗಿಬೇಳೆಗಿಂದ ಸಣ್ಣನಾಗಿಪ್ಪ ನೇತ್ರವು ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗ ತ್ರಿವಿಧಾಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡ ಭೇದವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು?

೧೪. ಅಖಂಡ ಗೋಳಕಾಕಾಶ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದಾದ ಪೃಥ್ವಿ, ಪತ್ರೈ, ಪುಷ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಆನಂತ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿಹುದು. ನಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದಾದವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜ ನಕ್ಕೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ದಶಗಂಗೆಗಳ ಕುಂಭವ ಮಾಡಿ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಅಘೋರಮುಖದಿಂದಾದ್ದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧೂಪದೀಪ ಆರತಿಗಳಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಪಾಷಾಣದಲ್ಲಿ ಒಳಗುತ್ತಿಹುದು. ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖ

ದಿಂದಾದ ವಾಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಪವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖ ದಿಂದಾದ ಆಕಾಶ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ನಾದಂಗಳು ಬಾರಿಸುತ್ತಿ ಹುದು. ಗೋಷ್ಠ ಮುಖದಿಂದಾದ ಆತ್ಮನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಮನ ಚಕ್ಷುವಿನಿಂದಾದ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ದೀವಿಗಳಾಗಿ ಹರು. ಇಂತಪ್ಪ ಘನವಸ್ತುವು ಎರಡಾಗಿ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ, ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂ ಬಾತನು ತಾನೇ, ಅರ್ಪಿಸುವಾತನು ತಾನೇ. ಇಂತಪ್ಪ ಘನಲಿಂಗವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದೊಳಗೆ ಚುಕ್ಕಕಾಗಿ ನಿಂದನಿಲವ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತನಮ್ಮಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೫. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ವಿವರವ ಕರುಣಿಸು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳಿ ಮಗನೇ. ಮುಖಪ್ರಕಾಶನವ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ ದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನ. ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಕ್ರಿಯೆವಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನವು. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಭಾವಲಿಂ ಗದ ಮಜ್ಜನ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂ ತೆಂದೊಡೆ, ಸ್ನಾನ, ಧೂಳಣ, ಧಾರಣ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂ ಗದಲ್ಲಿ, ಧೂಳಣವ ಮಾಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಧಾರಣವನಾಡಿದುದು, ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಹೊರಗಣ ಪುಷ್ಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಕಮಲದ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಪುಷ್ಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಜಪದ ಕ್ರಮವು. ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಣ ಮ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚತತ್ವವಡೆದ ಜಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಜಪ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಜಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ತ್ರಿಕಾಲಪೂಜೆ. ಉದಯಕಾಲದ ಪೂಜೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದತ್ರಯ ದ ವಿವರ. ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಭೋಗತ್ರಯದ ವಿವ ರ. ಭೋಜನಸುಖವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದ ಸುಖವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಸುಖವು ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಚರಿತ್ರದ ವಿವರ. ನಿಂತಿದ್ದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಕುಳಿತಿ

ದುರ್ದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಲಗಿದುದೇ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ನಡೆದುದೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ನುಡಿದುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಪಿಡಿದು ನೋಡುವ ಸುಖ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಗರ್ಭದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಗಿಹ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲಮೊಳಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮುಳಗಿಸುವದೀಗ ಲಿಂಗಾಂಗವು. ಇನ್ನು ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಜೀವನ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ತೈಜಸಜೀವನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಜೀವನ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ ಕಾರಣ ತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಆಯತ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು, ಸ್ವಾಯತ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು, ಸನ್ನಿಹಿತ ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಸಾತಾಳಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಹುದು. ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಿಹುದು. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಭಾವಲಿಂಗವಿಹುದು. ಈರೇಳುಲೋಕವ ನೊಳಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಚರ್ಮ ಚಕ್ಷುವಿಗೆ ಅಗೋಚರವು. ಮನೋನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟುದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎರಡು ನೇತ್ರಂಗಳು ಸುಷ್ಪವಾಗಿಸ್ತುದೀಗ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗವು. ಇನ್ನು ರೂಪಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ರುಚಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು. ತಾನೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಅಂಗಂ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಮನಃ | ಭಾವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ತೃಪ್ತಿಶಿಖೇದವರಾನೇ || ಎಂದುದಾಗಿ ಅಂಗವೆಂದರೆ ರೂಪು, ಮನವೆಂದರೆ ರುಚಿ, ಸಂತೋಷವೆಂದರೆ ತೃಪ್ತಿ, ಎಂದರಿವುದು. ಕ್ರಿಯೆವಿಡಿದು ಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನವಿಡಿದು ಕರಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಮೂವತ್ತಾರುಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಭಾವವಿಡಿದು ಪರಿಣಾಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಇನ್ನೂರು ಹದಿನಾರು ಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ತೊಂಬತ್ತಾರು ಲಿಂಗ ಇಂತಸ್ತು ಬಯಲಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿರುಕದ ಬಯಲಹಸ್ತ

ದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಬಯಲಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬಯಲ ಲಿಂಗವ ಬೆರೆದುದು, ಇದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಸಮರಸವು, ಇದು ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ನ್ಯಾಯವು, ಇದು ತ್ರಿವಿಧ ತನುವ ತ್ರಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆರ್ಮಿಸುವ ಕ್ರಮವು. ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮವನೊಳಕೊಂಡು ಇಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆಂದರು ಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೬ ನಾಲ್ಕುವೇದ, ಆರುಶಾಸ್ತ್ರ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿವ್ಯಾಗಮಂಗಳು ಇವು ಯಾಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಂದ ಕರಣಿವುದು. ಕೇಳಿಮಗನೆ, ಹರಿಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ದೇವದಾನವ ಮಾನವರುಗಳು ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಕೊಟಿ ಮುನಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲ ರುಮನವನಿಲಿಸಿಹೆವೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ಕೊಳಲು ಶಿವನು ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದನು. ವೇದಾಂತ ತತ್ವಮಧಿಕಂ ನವನೀತಸಾರ ಎಂದುದಾಗಿ ವೇದ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಹಾಗೆ, ಪುರಾತನರ ವಚನಗಳು, ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಣ್ಣೆಯಹಾಗೆ. ಈ ಗುರುವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ? ಮನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಏನು ಮಾಡಿದಡೂ ನಿಷ್ಫಲ. ಇದನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಲಿಂಗವೇ ತಾನುತಾನಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಕೂಡಿದಂತೆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾದರು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೭. ಲಿಂಗವೇ ನಿಮ್ಮನೆನವ ಮನಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನ ತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ನೋಡುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಗೆ ಮಣ್ಣು ತೋರಿ, ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದದ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ಅಂಜಿ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ನಿಂದಕಾರಣ, ಹೊನ್ನಿನ ನೆನಹು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು, ನೋಡಾ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಓಂಕಾರಸಾದಾಮೃತವ ಚುಂಬನವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಟ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಕರಕಮಲವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಮಣ್ಣಿನ ಧಾವತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತ್ತು. ಇಂತು ಮಾಡಿದಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿದರೆ, ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಪ ಸುಖ ತಾಮಸಕೆಕ್ಕುವವು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲ್ಲದಂಥ ನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳು ನಿಧಿನಿಧಾನಗಳಂಟು. ಆದಕ್ಕೆ ನಾವು

ನೀವು ಕೂಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವ ಬನ್ನಿರಿ. ಅವರವ ಸ್ಥಲವ ತೋರಿಕೊಡಿರಿ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ. ಗಣಂಗಳು ಇರುವ ಸ್ಥಲವು ಆವುದೆಂದೊಡೆ, ಏಳುಪುರಿಗೆ ಯಲ್ಲಿವ್ವುದು. ಅವರ ನಾಮಗಳ ಪೇಕ್ಷೆನು. ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಗುರು ಹಿರಿಯರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ವ್ವರು. ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ನಾನಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವು. ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವ ಹೇಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಅವು ಯಾವವೆಂದೊಡೆ, ಜೀವಾತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮರೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯವು. ಹೇಮಾದ್ರಿ, ರಜತಾದ್ರಿ, ಮಂದರಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಮೇರುಗಳ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮಾಡಿ, ವಾಯುವನೇ ಶಿವದಾರವ ಮಾಡಿ, ತನುತ್ರಯವನೇ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ, ಇವುಗಳನೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ನಿಕಾಕಾನವೆಂಬ ಉಡುಗೊರೆಯ ಮಾಡಿ ಕಟಿಯಲಿಟ್ಟರು. ಕುಶಬ್ದವ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಬಲದಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ ಟ್ಟರು. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಎಡದಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗೆ ಪಂಚಾಚಾರವೆಂಬ ಅಯ್ದುಂಗುರವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ನೂರೆಂಟು ನಾಮಹರಗಣ ಕೊರಳಲಿ ಹಾಕಿದರು ಆಸತ್ತಿಗೆ ಅಂಜ ಬೇಡೆಂದು, ವಿಭೂತಿ ಧೂಳನ ಧಾರಣವ ಮಾಡಿ ಜೋಡಂಗಿಯ ತೊಡಿಸಿದರು. ಗಣಂಗಳು ಹೋದ ಹಾದಿಯನೆ ಮುಂಡಾಸವ ಮಾಡಿ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದರು. ಅವ ಕಂಟಕವು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಗಣಂಗಳ ಪಾದ ಧೂಳವ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಿ ಹೊದಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ನಿಧಾನವ ಕೊಟ್ಟು, ಭಾವದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದರು. ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ನಿಧಿ ನಿಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದಾಸಾನುದಾಸಿಯೆಂದು ನಿನ್ನೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸು ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೮. ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅಂಗವ ಬೇಡಬಾರದಯ್ಯ. ಅದೇಕೆಂದೊಡೆ, ಶಿವನು ದೀನನು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಕುಬೇರನವಾಸಮಾಡಿ ದೀನವಾಯಿತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ್ವರವಾಗಿ ಆ ದ್ರವ್ಯ. ಇದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ತಂದು ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಮರ ನೀತಿಯ ಮನೆಯ ಬೊಕ್ಕಸ ಭಾಂಡಾರವೆಲ್ಲವ ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಒಯ್ಯು, ಅ

ದುಸಾಲದಿ ನಮ್ಮ ಗಣಪತಿ ರಾಯನ ಮನೆಯ ಕನ್ನವನಿಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು, ಈರೇಳು ಲೋಕವನೆ ಪ್ರತಿಪಾಲನೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಲ್ಲ ಉಂಡ ಮೇಲೆ ನೀವು ಉಂಬಿರಿ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಇದೇಚಿಂತೆ ನಿಮಗೆ. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ನಿಸ್ತೀಂತೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪರು. ಆದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದಿನದಿನದ ಕಾಯಕವ ದಿನದಿನಕೆ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಇಂದಿನ ಕಾಸು ನಾಳಿಗೆ ತಂಗಳೆಂಬರು, ನಾಳಿನ ಚಿಂತೆ ನಮಗೇಕೆಂಬರು. ನೀವು ನಾಳೆಗೆಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಉಂಚು, ಆದುಸಾಲದಿ ನಮ್ಮ ವಾದಾರ ಚನ್ನಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿಯ ನುಂಬಿರಿ. ಆಗ ಈರೇಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಉದಾರತ್ವ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಇದ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಾಗಿನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪಿರಿ ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೯. ಭಕ್ತರ ಮನವ ಶಿವನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವನೊಡ್ಡುವನು. ಆಪರಾಧಗೊಡುವನು, ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಯಲ ಮಾಡುವನು, ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ವೈರಿಗಳ ಮಾಡುವನು, ದೇಶತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿಸುವನು, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಗಳ ತೋರಿಸುವನು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪುಣ್ಯಮೇಕೋ ಮಹಾಬಂಧು. ಪಾಪಮೇಕೋ ಮಹಾರಿಪುಟ. ಅಸಂತೋಷೋ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ. ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಂ || ಅಪರಾಧಾರ್ಥ ನಾಶಂಚ | ವಿರೋಧನಂಚ ಬಾಂಧವ | ದೇಶತ್ಯಾಗಮಹಾ ವ್ಯಾಧಿ | ಮಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಯ ಸುಲಕ್ಷಣಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲದುಖವನು ಶಿವನಾಚ್ಚೆಯಿಂದ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀವೇ ಗತಿ, ನೀವೇ ಮತಿ ಹಾಲಲದ್ದು ನೀರಲದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ವವರನು ಶಿವ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಬನು. ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತನ್ನ ನಂಬಿದವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಪ್ಪನು.

೨೦. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಪರುಷವಿಪ್ಪದು, ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಪರುಷವೇಕಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ ದಯದಿಂದ ಕರಾಣಿಸುದು ಗುರುವೇ. ಕೇಳಯ್ಯಾ ತರುಳನೇ. ಶಿವಯೋಗಿಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರು, ಇದುಭಿಕ್ಷವೇಳೆಯೇ ಎಂಬವರಿಗೆಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನ ಧಾರಿಗಳು ಸ್ವಯಂಪಾಕ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗೋದಿಯ ಬೀಸುವಹಾಗೆ ಕಡಿಯಲಿವ್ವ ಹಿಟ್ಟಿನೀಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳು ಧಾನ್ಯ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಘನವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಬವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಪರುಷ ಎಲ್ಲಿಹುದೆಂದರೆ, ಜಂಗಮವು ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಬಂದಬರವ ನಿಂದನಿಲ

ವನರಿತು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ತನ್ನ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸದ್ಭಕ್ತಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು ಹೀಗೆಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗ ಮದೇವಾ.

೨೧. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರ ದಣಿವ ಕಂಡು, ಸುಮ್ಮನಿ ರಲಾಗದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೇಲೆ ತನಗೆಗುರುವು ಕೊಟ್ಟದ್ರವ್ಯವ ಸವಿಯಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಪಂಚಿನ ತಂದೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೈವರು, ಅವರು ತಂದೆಯ ಬದುಕನಪ್ಯಯೆಂದಿಂ- ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಂಬರು. ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿ ದ್ದೊಡೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ ಎನ್ನ ಬಾಳು ವೆ. ಒಂದಗಳ ಕಂಡರೆ ಕಾಗೆ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನ್ನೆಲ್ಲವೆ? ಒಂದು ಗು ಟಕ ಕಂಡರೆ ಕೋಳಿ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಕುಲವನ್ನೆಲ್ಲವೆ? ಇಂತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಆ ಕಾಗೆ ಕೋಳಿಗಿಂತ ಕರ ಕಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲ, ಎನ್ನ ಬಾಳುವೆ. ಭಕ್ತಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಬ ಉದ್ಯೋ ಗವಾಗಲಿ ಆಚಾರ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಬೈದು ಹೊಯಿದರಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ತೊಡಕು ಬರಲಿ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ ಲೇಸು. ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೇಳಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿಪ್ಪದೇ ಲೇಸು. ಎಲೇ ಲಿಂಗವೇ ನೀವು ಬೇಡಿತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ತಮ್ಮಟ ಬಿರಿದ ಕೇಳಿ, ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು. ಎನೆಂದೊಡೆ, ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಸಟಿಯ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯ ದ್ರವ್ಯವ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಅಹುದಲ್ಲವ ಮಾಡುವದ ಬಿಡಿಸು. ನಿ ಮ್ಮ ನೆನಹಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಒಡತನವ ಬೇಡವಯ್ಯ, ಕಿರಿತನವ ಕೊಡಿರಯ್ಯ! ಇಷ್ಟನು ಕೊಡದಿದ್ದೊಡೆ ನೀವು ಬೇಡಿತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ನಿಮ್ಮತಮ್ಮಟ ಬಿರಿದು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಹಿಡಿತಿಯ ಹಿಡಿದಾ ರಯ್ಯಾ! ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೨. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣ, ವ್ಯ ತೀಪಾತ, ವೈದ್ಯತಿ ಶುಭಾಶುಭವ ನೋಡಲಾಗದು, ಕೇಳಲಾಗದು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲರಂಡೆ ಇಷ್ಟ ಕಾರಣ ಕೇಳಲಾಗದು. ವಾರ ತಿಥಿ ನಕ್ಷ

ತ್ರ ಆದೈದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಶಿವನಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ವಾರಗಳೇ ದೈವ ವಾಗಿವೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ವೇಳೆ ವೇ ಳೆಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ, ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ರಾವಣನೇಕೆ ಒಯ್ಯ? ಮತ್ತೆ ಅವರು ದೇಶತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ ವನವಾಸವೇಕೆ ಹೋದರು? ||ಸಾಸ್ತಿ|| ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿಸ್ತಧಾನಕ್ಷಂ ಕಿಂಕರೋತಿ ಶುಭ ಗ್ರಹಂ | ವಸಿಷ್ಠೇನ ದೀಯತೆ ಲಗ್ನಂ ರಾಮುಃಕಿಂಭ್ರವಃತಿವನೆ || ಎಂದು ದಾಗಿ ಈ ನಡತೆ ಭಕ್ತಗಣಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಸಮ್ಮತ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ ಮದುವೆಯ: ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಊರಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಕೆರೆಬಾವಿಗಳನಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಗಣಗಳ ಕೇಳಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಸ್ಪದ. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ನಕ್ಷತ್ರ ಫಲವ ಕೇಳಿಹೆಂದೊಡೆ, ನಮ್ಮ ಗಣಗಳಾದರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳ, ಚಾರಮರಾಯ, ಸೌಂದರ ಪಾಂ ಡ್ಯ, ಈ ಮೂವರ ಸೀಮೆಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಮೂ ವರು ಕೂಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮುಂಗೈ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ತಂದು, ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದು. ಅಂದಿನ ಗಣಗಳು ಇಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ್ದ ನಿವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೩. ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ಕರಕಮ ಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದೀಗ ಆದಿ, ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದೆ ಪಾದೋದಕ ಪ ಸಾದವ ಕೊಂಬುದೀಗ ಮಧ್ಯ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲೀಯವಾದುದೀಗ ಅವಸಾ ನ, ಇದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲ ಗಣಗಳು ಎನಗೆ ಪುರ್ತುಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಗಣಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರೊ ಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಹಾರೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತ ಭೇದವ ಗುರು ಅರುಹಿದನಾಗಿ ಗಣದಾಸಿವೀರಣ್ಣನೆಂಬ ನಾಮವಾಯಿತ್ತೆನಗೆ. ಸತ್ಯಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಬು ಟಿನಾನಯ್ಯ. ನನ್ನನು ತಮ್ಮ ಗಣಗಳು ಸಲುಹಿ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡಿರ ಯ್ಯ. ಅವರನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಅವರು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇ ರುಂಟೆ? ಅವರ ಮನೆಯ ದಾಸಾನುದಾಸ ನಾನು. ಅವರ ಮನೆಯ ಹೂವ

ಡಿಗನು. ತಮ್ಮ ಗಣಂಗಳನೆಲ್ಲಿ ಎನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತೋರಿದ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೨೪. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ. ಅದರಿಂದೆಹಿಂದಿನಜನ್ಮದ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕರಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ಉರಿ ಉಂಡಕರ್ಪುರದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು. ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ಆ ಭಕ್ತಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಏಕೆಂದೊಡೆ, ಆ ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಹರು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗಭೂಮಿಗೆ ಹೊಂದಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗಣಪದವಿಯಸ್ಪುದು. ಇದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ, ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನು ಮನ ಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಚತುರ್ವಿಧ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಾಲ್ಕು ಪದ ಸಿದ್ಧಿಯಸ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ಇದು ಶಾಶ್ವತವೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೫. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವ ದಯದಿಂದ ಕರುಣಿವುದು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳಿ ಮಗನೇ. ತಾನಿದ್ದ ಊರಲ್ಲಿ ಗುರುವಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ದರೂಶನವ ಮಾಡುವುದು. ಗುರುಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಗುರುವಿನೊಳಗೆ ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಗುರುಪೂಜೆ. ಗುರು ಲಿಂಗವೊಳಗೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಜಂಗಮವು ಇರುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನುಮನಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಲಿಂಗಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಜಂಗಮದೊಳಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆ. ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತನ ತ್ರಿವಿಧ ತಪ್ಪಿನೋಪ್ಪರವಾದಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಹರೆಂದು ನೋಡಬಹುದು. ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಕರುಣಿಸುವುದು ಎನ್ನಿ ತ್ರಿಕರಣವೇ, ಕೇಳಿ ಮಗನೇ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಿರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಭಾವಲಿಂಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು, ಭಾವಿಸಿ, ಭಾವಮನಕರ ದೊಳಗಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಭಾವಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಗಿರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಏಕಮೂರ್ತಿಸ್ತ್ರಯೋರ್ಭಾಗಂ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂಚ ಜಂಗಮಂ | ಜಂಗಮಂಚ ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ | ತ್ರಿವಿಧಂ ಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೆ | ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದೇ ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೬. ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು, ನಡೆಯಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸಾದವಕೊಂಬ ಭೇದವ ನರಿಯರು. ಕರುಣಿಸುವುದ್ಗುರುವೆ, ಕೇಳಿ ಮಗನೇ. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ತನುವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಧನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಪ್ರಸಾದ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯ ಬಾಧೆಗಳು ಬಾಧಿಸಲಮ್ಮವು. ಕರಿ, ಉರಗ, ವೃಶ್ಚಿಕ ಇವು ಪೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಇರುವೆ ಕೆಂಡವು ಹೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಹೊಂದುವಸರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ಕಾಡಿಸುವವೆಂದರಿವುದು. ಸ್ವತ್ತೆ ನೆಂಬಿಗೆ ಯುಳ್ಳ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಏಕೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿಹವು, ಸದ್ಗುಣ ವ್ಯೂರ್ತಿ ಕರುಣಿಸು ಎನ್ನ ತಂದೆಯೆ? ಕೇಳಿ ಮಗನೇ. ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿ, ಹಾಸ್ಯ ದೂಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದೇ ವ್ಯಾಧಿರೂಪಾಗಿ, ಕಾಡುವದು. ಆ ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ತಾನು ನಿಂದಿಸಿದುದು ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ತ್ರಿಕಶಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ, ಅನ್ವರ ಕರುಣವ ಹಡೆದರೆ, ಆಗ ವ್ಯಾಧಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೭. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುವಾಗ್ಗೆ, ಭವಿಶಬ್ದ, ಕುಶಬ್ದ, ಹಿಂಸಾಶಬ್ದ ಹೊಲೆಶಬ್ದ, ಹುಸಿನುಡಿ, ಭಂಡಣಶಬ್ದ, ಹೇಸಿಕೆಶಬ್ದ, ಇವೆಲ್ಲವ ವರ್ಜ

ಸುವದು. ವರ್ಜಿಸದಿದೋಡೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪಾದಪೂಜೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಫಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಭವಿಶಬ್ದ ಕುಶಬ್ದಶ್ಚ ಹಿಂಸಾಶಬ್ದ ಸ್ತಥಾಪರಾ ಶ್ವಪಚಾನ್ಯತ ಶಬ್ದಂಚ| ಕರ್ಕಶೋಭಾಂಡಿಕೋಟಿವಾ| ಬೀಭತ್ಸಕೋ ಮಹಾದೇವಿ ಪ್ರಸಾದಂಚ ವಿವರ್ಜಯೇತ್|| ಎಂದುದಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಮುಗಿವತನಕ ಭೋಜ್ಯ ಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಸಲಿಸುವದು ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ವಿಷಯಾದಿ ಪಂಚಭೋಗಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸಮಸ್ತಿತಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಮಾಯುಕ್ತಂ ಪಂಚ ವಕ್ತ್ರಸ್ಯ ಸಂಯುತಂ|| ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮುನ್ನೂರವತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಗಳು ನಿಲ್ಲದೇ ಓಡುವವು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳೊಡೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧಿಯಹುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ. ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿಬಾಚಯ್ಯನವರು ನಂಬಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಓಗರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಎಂಜಲಿಂದ ವಿಪ್ರರ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ತಳಿಯಲು, ಕೆಂಡವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ದಿಲ್ಲವೇ ಗ್ರಾಮ ಸಹಿತವಾಗಿ? ಮತ್ತೆ ಮರುಳ ಶಂಕರದೇವರು ಪ್ರಸಾದ ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವಿರೂಢ, ನಿಜೈಕೃತವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ಇಂತಷ್ಟ ದೃಢವ ಕಂಡು ನಂಬದೆ ಕರ್ಮ ಫಲವ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಇಂಬಾಗಿಪ್ಪನು ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೮. ದೇಹದೊಡನೆ ತ್ರಿದೋಷಂಗಳು, ನಾತ, ಪಿತ್ತ, ಶ್ಲೇಷ್ಮ, ಇವು ಮೂರು ಕೂಡಿ ದೇಹ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾತಲಗ ಪಿತ್ತ ೬೪ ಶ್ಲೇಷ ೨೧೫ ಇವು ಕೂಡಿ ೩೬೦ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾದವು. ಇವು ಶಿವನನುಜ್ಜೆಯಿಂದ ಬಂದವಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನ ಯತ್ನವಿಲ್ಲವು- ಶಿವಸದ್ವರ್ತನೆ ಸದ್ಗಮ ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಈ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿಹವು. ತಲೆಶೂಲಿ, ಕಣ್ಣಶೂಲಿ, ಉಬ್ಬಸವಾಯು, ಜ್ವರ, ಚಳಿ, ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಶಿವನ ಅಂಶಿಕವು. ತದ್ವು, ತುರಿ, ಕುಷ್ಠ, ಗುಡಮಾಲೆ, ಕುರುವು, ಬಾವು ಹುಣ್ಣುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂಥ ಬೇನೆಗಳು. ಇವೆಲ್ಲ ಪಾರ್ವತಿಯ ಅಂಶಿಕವು. ಕೇವಲ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಹಿತವಾಗಿಹವು. ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರ ತಪ್ಪಿ ನಡಿದವರಿಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ವೈರಿಗಳಾಗಿಹವು. ಮತ್ತಂಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಬಳಿಕ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಷ್ಟಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿಸಿ, ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಧಿಕವೆಂದು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ನಂಬದಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರ್ಸುದು ಅವಿನ ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗೆ ಉಣ್ಣೆ ಇದ್ದಂತಾಯಿತ್ತು

ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೯ ಸಹಜ ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರು ತಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟಿಲೊಳಗುಂಡದ್ದು ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಕರಕಮಲದೊಳಗುಂಡದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಪಾವುಡ ಪರ್ಣದೊಳುಂಡದ್ದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನನೋಟವಿಲ್ಲದೇಕೊಂಬುದು ಅನರ್ಪಿತ- ಅದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗ ನೆನಹಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆದು ಎಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೦. ಶಿವಭಕ್ತ ಆವ ಊರೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆವ ಕೇರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಹೊಲಗೆರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆತನಿದ್ದುದೇ ಕೈಲಾಸ. ಆತನ ಮನೆಯೇ ಶಿವನ ಅರಮನೆ. ಆತನ ಮನೆಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಲೋಕ ಶಿವಲೋಕ || ಸಾಕ್ಷಿ || ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಕಾಯಾಯಂಚ | ಶಿವಭಕ್ತ ಸ್ಥಿತೋಽಮಿದಿ | ತಪ್ಪೇಣಿಶಿವಲೋಕಸ್ಯ | ತವ್ ಗೃಹಂತಿವಮಂದಿರಂ | ಎಂದುದಾಗಿ, ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತನ ಅಂಗಳವಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಕೋಟಿ ಶಿಶುಹತ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಅಳಿದು ಹೋಗುವವು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಕ್ವರ್ಯ, ಅಷ್ಟ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲವು ತಪ್ಪದು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆಸದ್ಯನ್ನುತ್ತಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪುದು. ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ನೀನೆಂದು ಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಆತನು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೆ? ಆತ ಅಗಮ್ಯ ಅಪ್ರಮಾಣ ಆನಂದ ಮಹಿಮ.ನು. ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಯ ಸರ್ಪಂಗೆ ಸ್ತುತಿಸಲಳವಲ್ಲ. ಅಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಶ್ರೀ ಚರಣವ ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩೧ ಕುಲ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಯರಡುಕುಲ. ಅವಾವೆಂದೊಡೆ ಭವಿ ಒಂದು ಕುಲ, ಭಕ್ತ ಒಂದು ಕುಲ. ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪ ಭಕ್ತರ ಕುಲವನಾರಿಸಿದರೆ ಬಾರದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ನೀರಿಂದಾದ ಮುತ್ತ ಮರಳಿ ಉದಕವಷ್ಟುದೇ? ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ಜ್ಯೋತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆಬಪ್ಪದೆ? ವೃತ್ಯುವಿನಿಂದಾದ ಮಡಿಕೆ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣುಪ್ಪದೆ? ಮತ್ತೆ ವಾಮಮುನಿ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಬಿನ್ನಹವ ಹೈಕೊಂಡು, ಕುಲಕಂಜಿ ಉಣಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋಪ ನಿಮಿತ್ಯದಿಂದ, ಹಾವಿನ ಹಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ವಾನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅದುಕಾರಣ ಶಿವಭಕ್ತ ರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಬೇಕು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೨. ಓಂಕಾರನಾದ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿತ್ತುದು. ಅದು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರಲಾರದು. ಆ ನಾದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡುವವು? ನಿರ್ಜೀವಿ ಯಾವವೆಂದೊಡೆ ಕೂಡ ಹಿದ ಶಬ್ದ, ಚರ್ಮವಾದ್ಯ, ಭೇರಿ, ತಮ್ಮಟ. ಮತ್ತಂ || ಲೋಹವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ತಾಳ, ಕೌಂಸಾಳ ಗಂಟೆ, ಕಹಳೆ, ಕರ್ನ, ನಸೂರಿ ಸ್ವನಾಯಿ. ಮತ್ತಂ || ತಂತಿವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ಕಿನ್ನರಿ, ವೀಣೆ, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ತಂಬೂರಿ, ರುದ್ರವೀಣೆ. ಇನ್ನು ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವನಿಕ್ಕಿದರೆ, ಪ್ರತಿಶಬ್ದ ಕುಡುವದು. ಮತ್ತಂ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಿಕ್ಕಿದೊಡೆ, ನುಡಿದ ಹಾಗೆ ನುಡಿವುದು. ಹಾಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡುವವು? ಈ ನಾದ ಶಬ್ದವು ಆವಘಟದೊಳಗೆ ಮೊಕ್ಕು, ಆಘಟ ಶಬ್ದವ ಕುಡುತ್ತಿಹುದು ಆ ಘಟದ ಗುಣವೆಂದು ತಿಳಿವುದು. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಆ ಘಟವ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆದುದ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೩೩. ಬಸವ ನೀಲಲೋಚನೆ ಇಬ್ಬರ ನಾಮ ಕೂಡಲು ಯೆಂಟಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಎಂಟಕ್ಷರವೇ ಮಾಯಾಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಾದವು. ಮಾಯಾ ಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರೀಂ ನಮಃಶಿವಾಯ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಬಕಾರಂ ಗುರುರೂಪಂಚ ಸಕಾರಂ ಲಿಂಗಮೇವಚ | ವಕಾರಂ ಪರಮ ಖ್ಯಾತಂ | ತ್ರಿವಿಧಂತತ್ವ ನಿರ್ಣಯಂ | ನೀಲಲೋಚನೆ ವಸ್ತು ನಾಮಾಕ್ಷರ ಪಂಚಕಂ, ಸ್ತೋತ್ರವೇತ್ತಿ ಸಂಧ್ಯಾಂಚ | ಭಕ್ತ ಸರ್ವ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷದಂ || ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ಎಂಟಕ್ಷರವೇ ಎನ್ನ ಅಸ್ತದಳ ಕಮಲದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವಾಗಿ ನಿಂದ ನಿಲವ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೪. ಎನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣಮವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಾಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲೂನು ಅಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ.

ಮೃಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮಣಿಸೂರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಮತ್ತೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದಬದಿಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಅಕಾರಂ ವಾಮಭಾಗಂಚಿ | ಉಕಾರಂ ಪೂರ್ವಮೇವಚ | ಮಕಾರಂ ಪಶ್ಚಿಮಷ್ಟೈವ | ಓಂಕಾರಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸ್ತಥಾ || ಹಕಾರಂ ಊರ್ಧ್ವಭಾಗಂಚಿ | ಪಂಚ ಪ್ರಣವ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ || ಎಂದುದಾಗಿ, ಎನ್ನ ಲಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರನಾದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲ ಭುಜದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಓಂಕಾರಂ ವಂದನಂ ದೇವೀ ನಮಾಕ್ಷರಂಭುಜದ್ವಯಂ | ಶಿಕಾರಂ ದೇಹಮಧ್ಯಸ್ತು | ವಯಕಾರಂ ಪಾದದ್ವಯಂ ||೧|| ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶವಿಧೇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮನಪಂಚಕದಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶನಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ತ್ರಿಗುಣದಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಓಂಕಾರಂ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕಂ | ನಕಾರಂ ದಶಂದ್ರಿಯಂ | ಮಕಾರಂ ಮನಪಂಚಕಂ | ಶಿಕಾರಂ ಪ್ರಾಣನಾಯಕಂ || ವಕಾರಂ ದಶನಾಯುನಾಂ | ಯಕಾರಂ ತ್ರಿಗುಣಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವನ ಆರು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಪ್ರಣಮಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು. ಈ ಆರು ಪ್ರಣಮಂಗಳನರಿಯದೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ, ಆ ಪೂಜೆ ನಿಷ್ಫಲ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಷಡಕ್ಷರಂ | ಸಮಾಖ್ಯಾತಂ | ಷಡಾನನ ಸಮನ್ವಿತಂ ಷಡ್ಭೇದ ಯೋಗಜಾನಾತಿ | ಪೂಜಾ ನಿಷ್ಫಲಂ ಭವೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ

ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣು ನೆಂದು ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

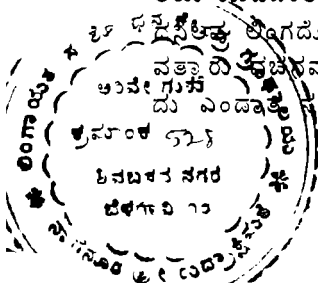
೩೫. ಪಾದಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡೆಕೊಂಬ ಕ್ರಮವು ಎಂತೆಂದೊಡೆ, “ಸ್ವಂದ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ.” ದೇಶಿಕಂ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಂ ಪ್ರಣಮಂ ಲಿಖಿತಂ ತಥಾ | ಪಾದಪೂಜಾ ಇದಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಶೇಷಂ ಶುಣು ಪಾರ್ವತಿ || ಎಂದುದಾಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕೆಂಕುವಾರ್ಣತೆಯಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ಗದ್ದುಗೆಯನಿಕ್ಕಿ, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡೆಕೊಂಬಾತನು ತನ್ನ ಕರಕಮಲವಂ ಮುಗಿದು, ಅಯ್ಯು ಹಸಾದ, ಮಹಾಪ್ರಸಾದ, ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪ್ರಣವ್ಯು ದಂಡವದ್ಭಾವ್ಯಂ | ಇಷ್ಟವಂತ್ರ ಚರಾಚರೇತ್ | ಗುರು ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಸ್ಯ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿಃ || ಎಂದುದಾಗಿ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪಾದಪೂಜೆಯ ಅಸ್ಪಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಕಾರ ಪ್ರಣಮವ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಆ ಜಂಗಮದ ಎರಡು ಪಾದಗಳ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ ಪೂಜೆಯ ನಿಳುಹಿ, ಬಟ್ಟಲೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ತಂಭಿಗೆಯ ಉದಕದೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿದ ಸತ್ಯೋದಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಉದಕವ ಬಲದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಆರು ವೇಳೆ ಪಡಕ್ಕರವಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎಡದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಐದು ವೇಳೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯುಂ ನೆನೆದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಡುವಾಗ ಒಂದೇ ವೇಳೆ ಓಂ ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದ್ರವವನೆಲ್ಲವ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಆ ಜಂಗಮವು ಸಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಸಲಿಸುವದು ಸಾಕ್ಷಿ || ಜಂಗಮಂ ಪಾದತೀರ್ಥಂಚ | ಇಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಪಿತಂ || ಪಂಚಾಂಗುಲಿಧಾರಯೇತ್ ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತಿನಯಶಯಃ || ಎಂದುದಾಗಿ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಕೃಷಿಸಿ ಆ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಯು

ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿವುದು ಗುರುಪಾದೋದಕ. ಲಿಂಗವನ್ನಿತ್ತಿ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರ್ದ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸಿದುದು ಲಿಂಗಪಾದೋದಕ. ಬಟ್ಟಲೊಳಗಿರ್ದ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸುವುದು ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪಾದೋದಕ ಒಂದೇ ಎಂದರಿವುದು. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಸಪ್ತಸಾಗರ ಪರ್ಯಂತ | ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನ ಯಥಾಫಲಂ || ಗುರೋರಂಘ್ರಿ ಜಲಂ ಬಿಂದು | ಸಹಸ್ರಂಶನಪೂರಯೇತ್ || ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕ್ರಮವರಿದು, ಸಲಿಸುವರ್ಗೇ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ತಡವಿಲ್ಲ. || ಸಾಕ್ಷಿ || ಪಾದಾಂಬುಜ ಪೂರಿತ ಪಾತ್ರಂ | ಜಂಗಮಸ್ಯ ಪುರಸ್ಥಿತಂ | ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಸಮಾದಿತ್ಯ ಪೀತ್ವಾ ತತ್ರಾಪಿ ನಿಕ್ಷಿಪೇತ್ || ಎಂದುದು. ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೬. ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಸದ್ಗುರುವೇ ಕರುಣೆಪುದು, ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಧ್ಯಾನಯೋಗವೆಂದೊಡೆ ಆಧಾರ ಮೊದಲಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಕಡೆತನಕ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೂಟಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ, ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವ:ಜ್ಜನವ ನೀಡುತಿಹರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಗುರುವು ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿರಲು ಅವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಶಿಖಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ ಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು, ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಥರು ನೂತನ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹರು. ಆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಮೊದಲೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆವನೇ ಧರಿಸಿ ಆನಂದೋದಕದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ ಅಷ್ಟತನುವಿನ ಅಷ್ಟಸುಗಂಧವನೇ ಧರಿಸಿ, ಕರಣಂಗಳ ಸಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ, ಗುಣತ್ರಯದಕ್ಷತೆಯ ಧರಿಸಿ, ಸಾವಿರದೈವತ್ತು ಪ್ರಣಮದ ಪರಿಮಳವ ತುಂಬಿರ್ದ ಪುಷ್ಪವ ಧರಿಸಿ ದಶವಾಯುಗಳ ಗುಣ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸುಟ್ಟು ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ, ಹೃದಯವೆಂಬ ಪ್ರಣತಿಯೊಳು ದೃಢಚಿತ್ತವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯನಿರಿಸಿ, ಅರುಹೆಂಬ ತೈಲವ ನೆರೆದು, ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಆದರಿಂದೊದಗಿರ್ದ ಏಕಾರತಿ ತ್ರಿಯಾರತಿ ಪಂಚ ರತಿಗಳ ಮಹಾಪ್ರಕಾಶದ ದೀಪವ ಬೆಳಗಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ

ಇಚ್ಛಾದಿ ಪರಾಚಿತ್ ಶಕ್ತಿ ನೊದಲಾದವರು ಆರತಿಯ ಪಿಡಿದಿಹರು. ಆ ಮೇಲೆ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಐವತ್ತು ದಳದಲ್ಲಿದ್ ಐವತ್ತು ರು ದ್ರ ಕನ್ನಿಕೆಯರು ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಪದಾರ್ಥವ ನೀಡುತ್ತಿ ಹರು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಫಲ ಪದ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಉಲುಹಡಗದ ನಿಜಪ್ರಭಾಲತೆ ಪರ್ಣದ ವಿಳೆಯವನಿತ್ತು, ಅವರ ತಾಂ ಬೂಲ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಪರಿಣಾಮಿಸಿ, ಕರಮನಭಾವಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗಿ ಕಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸುವದೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗ. ಇನ್ನು ಧಾರಣಯೋಗದ ವಿವರ. ಕರದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಮನದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಭಾವದೊಳಗೆ ತೃಪ್ತಿಲಿಂಗವ ಮೂ ರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು, ಧರಿಸಿಕೊಂ ಡಿಸ್ಪದೀಗ ಧಾರಣಯೋಗ. ಇನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೋಗದ ವಿವರ. ಆ ಇ ಸ್ತ್ಯ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವ ಏಕವ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿಪ್ಪದೀಗ ಸಮಾಧಿಯೋಗ ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೩. ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡ್ಲು, ಬೀಜವಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲ, ಆಕಾರವಲ್ಲ, ನಿರಾಕಾರವಲ್ಲ, ಶ್ವೇತನಲ್ಲ, ಸೀತನಲ್ಲ ಹರಿತನಲ್ಲ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟನಲ್ಲ, ಕಪೋತನಲ್ಲ, ಮಾಣಿಕ್ಯನಲ್ಲ. ಆತನು ವ ಣಾರ್ತೀತನು, ವಾಙ್ಮನಕ್ಕುಗೋಚರನು. ಇಂತಸ್ತು ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆ ರೆವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ಆಚರಿಸಿವವನು ಐ ಕ್ಯನು. ಎಲೆಗಳೆದ ವ್ಯಕ್ತದಂತೆ, ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ನೊರೆ, ತೆರೆ, ಬುದ್ಧಿ ದಾಕಾರವಡಗಿದ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನು ಮಹೇಶ್ವರನೊಳಡಗಿ, ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರ ಸಾದಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣನೊಳಡಗಿ, ಆ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೊಳಡಗಿ, ಆ ಐಕ್ಯ ನಿರ್ವಯಲೊಳಡ ಗಿ, ಸ್ವೇರ ಸ್ವೇರ ಕೂಡಿದಂತೆ, ನೀರು ನೀರು ಕೂಡಿದಂತೆ ಜ್ಯೋತಿಜ್ಯೋ ತಿಯ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಚಿವ್ವಯಲಾಗಿ ನಿಂ ದು ಧ್ಯಾನಿಸಿತ್ತ ಲಿಂಗದೊಳರುಹಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಲಿಂಗದ ಮುಖದಿಂದ ಮೂ ವತ್ತಾರು ಚಕ್ರವನ ಓದಿದವರು ಕೇಳಿದವರು ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪದು ತಪ್ಪ ದು ಎಂದಾತು ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

528

420
528

ಇದನ್ನು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಂಪಾದಕರಾದ ರಾ|| ಸಾಲಿ ಭ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉಪಲೇಖರುಜವ ಹತ್ತರ ತಮ್ಮ ೧೬೨೦ (ಅ) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

